

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 8To/75/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010417  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7715010417.3

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému E. X. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/118/2015 zo dňa 21. 4. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 16. januára 2017 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. X..

### odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/118/2015 zo dňa 21. 4. 2016 uznal obžalovaného E. X. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005, ktorý mal spáchať tak, že

v období od mesiaca september 2009 do júla 2012 v meste Michalovce, v bytoch na ul. Margarétovej č. 3, na ul. Štefana Kukuru č. 2, v rodinnom dome na ul. E. XXXX/X v čase vzájomného spolužitia sústavne fyzicky napádal a psychicky ubližoval svojej družke D. T. st. a to tým spôsobom, že ju kopal do rôznych častí tela a vulgárne jej nadával, vyhrážal sa, tiež raz hodil o radiátor aj dcéru poškodenej maloletú S.K., pričom opakovaným fyzickým násilím a sústavným ponižovaním a pohrdaním u poškodenej vzbudil strach a stres a tak jej spôsobil utrpenie v takej miere, že poškodená D. T. bola nútená vyhľadať odbornú pomoc a to dňa 13.02.2012, keď navštívila Centrum poradensko-psychologických služieb, ako aj zástupcu Združenia Pomoc rodine a dňa 5.7.2012 po ďalšom fyzickom útoku utiekla s deťmi od obžalovaného.

Súd mu za to uložil podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. úč. do 31.12.2015 trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úč. do 31.12.2015 ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný, ktoré aj následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Namietal právnu kvalifikáciu svojho konania, aj výšku uloženého trestu. Poukázal na to, že od marca do júna 2010 nemohol fyzicky útočiť na poškodenú, keďže sa v tom čase nachádzala s ich chorým synom v Bratislave v nemocnici. Uviedol, že poškodená na neho už pred narodením syna tlačila, aby sa vzali a aby si osvojil jej deti a vyhrážala sa mu, že ak tak neurobí, neuvidí syna, ktorého majú spolu. Pripustil, že poškodenú odstrčil tak, že spadla a mala na tvári odreniny, avšak dodal, že to bolo potom, ako na neho zaútočila. Tvrdí, že dôvodom krivej výpovede poškodenej je fakt, že otec odmietal na neho prepísať nový dom a že nedosiahla čo chcela. Poprel, že zakazoval deťom jesť, ponižoval ich, bil ich, že staršej dcére poškodenej sa za 4 roky nič nekúpilo, aj že na poškodenej páčil cigarety. Vyčíta si, že nebol prítomný na výsluchu poškodenej v Bratislave, kde by jej mohol klásť otázky, avšak dodal, že bol práceneschopný a nemal finančné prostriedky vycestovať. Ani na hlavnom pojednávaní už nemal možnosť položiť poškodenej otázky, pretože odmietla vo veci vypovedať.

Namietal, že súd právne kvalifikoval jeho konanie podľa odseku 2 písm. d/ Tr. zák., nakoľko nebolo preukázané, že by poškodenú týral po dlhší čas. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď poškodenej, že týranie netrvalo stále, bol kľud aj taký polrok. Uviedol, že zranenia, ktoré mala poškodená na fotografiách jej nespôsobil úmyselne. V jednom prípade jej spadla polička na tvár a v druhom ju len odstrčil. Pripustil, že medzi ním a poškodenou dochádzalo k hádkam, aj fyzickým atakom, ale príčiny boli aj v poškodenej a jej neprimeranej žiarlivosti.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zmenil právnu kvalifikáciu jeho konania iba na odsek 1 písm. a/ Tr. zák. a uložil mu podmienený trest odňatia slobody na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, nakoľko poškodená žije v Bratislave a nevyhľadáva ju, alternatívne, aby vec zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Prokurátor krajskej prokuratúry považuje rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného vychádzal z výpovede obžalovaného, z výpovede poškodenej - svedkyne D. T. st., svedkyne D. T. ml., mal. C. T., G. C. Y., C.. B. J., C.. Y. C., RNDr. E. D., C.. C. G., K. T., C. X., E. X., K. T., C.. R. N., C.. P. E., C. C., C. C., S. C., C.. J. J., G., C.. C. T., C.. C. J., zo znaleckého posudku z odboru psychológia, zo znaleckého posudku z odboru psychiatria,

"

zo psychologickkej správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, zo psychologickkej správy z XX.X.XXXX, z lekárskej správy z XX.X.XXXX, z 5.7.2012, z fotografií predložených poškodenou, zo správy polície, na podklade ktorých dospel k záveru, že skutok sa stal, je trestným činom tak, ako ho kvalifikoval prokurátor v podanej obžalobe a spáchal ho obžalovaný. Obhajoba obžalovaného, že poškodenú dlho netýral a úmyselne nebil, mal okresný súd vyvrátenú jednoznačnými svedeckými výpoveďami poškodenej a jej dvoch dcér, G. C. Y., C.. J. J., C.. C. T., C.. N., K. T., C. C., S. C., aj učiteľov C.. B. J., C.. Y. C., O.. E. D., C.. C. G., znaleckým posudkom z odboru psychológia v nadväznosti na priložené fotografie a lekárskej správy.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodné skutočnosti a nepochybil, keď na ich podklade uznal obžalovaného vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktoré správne právne kvalifikoval jednak podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ako aj podľa § 208 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák..

V odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd starostlivo zaoberal obhajobou obžalovaného a následne presvedčivo vysvetlil, prečo jej neuveril.

Pokiaľ obžalovaný namietal porušenie jeho práva na obhajobu a nedodržanie kontradiktórnosti konania v dôsledku toho, že poškodenej nemohol klásť otázky, krajský súd poukazuje na č.l. 69 spisu, z ktorého je zrejmé, že poškodený a jeho obhajca boli upovedomení o výsluchu poškodenej, kde mohli toto svoje právo plne realizovať.

Poškodená pritom ako matka syna obžalovaného mala ako blízka osoba v tomto konaní právo nevypovedať na hlavnom pojednávaní, čo aj využila, v dôsledku čoho boli jej výpovede z prípravného konania prečítané.

Krajský súd dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k rovnakému právnomu záveru ako okresný súd, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaného aj podľa názoru krajského súdu usvedčujú z jeho spáchania výpovede svedkov, na ktoré poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, ako aj listinné dôkazy, ktoré s týmito výpoveďami korešpondujú.

Ani krajský súd neuveril obhajobe obžalovaného, že poškodenej nikdy úmyselne nespôsobil viditeľné zranenia a netýral ju dlhodobo a v tejto súvislosti poukazuje na zhodné priame výpovede poškodenej a svedkýň D. T. ml. a mal. C. T., ktoré sú podporené závermi znaleckých posudkov, lekáorskými správami a výpoveďami ďalších nepriamych svedkov udalostí v rodine.

Pokiaľ obžalovaný spochybňoval hodnovernosť výpovedí poškodenej tým, že ho mala dôvod krivo obviniť v dôsledku toho, že nedosiahla čo plánovala, krajský súd upriamuje jeho pozornosť na celý rad

početných usvedčujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré výpoveď poškodenej potvrdzujú bez toho, aby mali na skončení veci v neprospech obžalovaného nejaký záujem.

Na tomto závere nič nemenia ani tvrdenia obžalovaného, že problémy vyvolávala svojou žiarlivosťou aj poškodená, pretože jeho reakcie v podobe, v akej ich popisovali priame svedkyne skutku, neboli v žiadnom prípade primerané a jeho konanie nemôžu ospravedlniť, ani zmierniť jeho právnu kvalifikáciu. Krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal vypustiť zo skutku dobu týrania poškodenej od marca do júna 2010, kedy mala byť s ich chorým synom v Bratislave v nemocnici, pretože prokurátor žaloval obžalovaného len za konanie, ktorého sa dopustil v meste Michalovce.

Krajský súd dospel k záveru, že neboli splnené ani podmienky na prekvalifikovanie konania obžalovaného podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v zmysle odvolacieho návrhu obžalovaného, pretože podľa ustálenej súdnej praxe sa za týranie po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. rozumie doba nad 6 mesiacov, pričom v tomto prípade preukázateľne dochádzalo v žalovanom období k intenzívnemu týraniu poškodenej po omnoho dlhší čas ako 6 mesiacov a to bez ohľadu na nepodstatné krátke prerušenia, ktoré ani neboli spôsobené dobrovoľným upustením obžalovaného od svojho protiprávneho konania.

Aj pri rozhodovaní o treste okresný súd zobral do úvahy všetky podstatné okolnosti, ktoré mal na jeho určenie a nepochybil, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pre zločin podľa § 208 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého ho správne zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu primeraný spôsobu páchania žalovaného zločinu, jeho následku, osobe obžalovaného, ako aj všetkým okolnostiam prípadu.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.